

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 29 JUNI.

De provinciale overheid overwegende dat de dienst van de commissarissen der buurtwegen dezelve tot herhaalde afwezigheden verplicht, en dat in het belang der betrekkingen met het publiek, het betaamt dat hun kantoor ten minste eenen dag per week op bepaalde uren open zij ;
Gezien de adviezen van de HH. commissarissen der buurtwegen van de arrondissementen Hasselt, Tongeren en Maesoyck ;

Besluit :

De kantoren van de HH. commissarissen der buurtwegen zullen aan het publiek toegankelijk zijn op de dagen en uren van iedere week hierna bepaald :

Arrondissement der buurtwegen van Tongeren.

1° district. — De H. Pousset, te Tongeren, op donderdag, van 9 ure 's morgens tot middag ;
2° district. — De H. Janvier, te Vechmaal, op donderdag, van negen ure 's morgens, tot 1 uur 's namiddags ;

3° district. — De H. Jans te Borgloon, op woensdag, van 9 ure 's morgens tot 1 uur 's namiddags ;

4° district. — De H. Mewissen, Laer (Bilsen), op zaterdag, van 9 ure 's morgens tot 1 uur 's namiddags ;

5° district. — De H. Melotte, te Eben-Emael, op maandag, van 9 ure 's morgens tot middag.

Arrondissement der buurtwegen van Hasselt.

1° district. — De H. Ceulemans, te Hasselt, op vrijdag, van 8 uren 's morgens tot 1 uur 's namiddags ;

2° district. — De H. Cornelissen, te Beverloo, op donderdag, van 8 ure 's morgens, tot 1 uur 's namiddags ;

3° district. — De H. Vanvinckeroy, te Herckede-Stad, op donderdag, van 9 ure 's morgens tot 1 uur 's namiddags ;

4° district. — De H. Vandensavel, te Gelinden, op zaterdag, van 9 ure 's morgens tot 1 uur 's namiddags ;

5° district. — De H. Nouwen, te St-Truiden, op woensdag, van 8 ure 's morgens tot middag.

Arrondissement der buurtwegen van Maesoyck.

1° district. — De H. Bergerhoff, te Dilsen, op woensdag, van 8 tot 11 ure 's morgens ;

2° district. — De H. Gruyters, te Stockheim, op woensdag, van 8 tot 11 ure 's morgens ;

3° district. — De H. Casters, te Gruitrode, op zaterdag, van 8 tot 11 ure 's morgens ;

4° district. — De H. Moors, te Neerpelt, op woensdag, van 8 tot 11 ure 's morgens.

Wanneer de bepaalde dagen feestdagen zijn, zullen de kantoren 's daags te voren op dezelfde uren open zijn.

Het tegenwoordig besluit zal verplichtend zijn te rekenen van den 1 juli aanstaande.

Men schrijft ons uit Sint-Truiden, 25 juni :
Mgr. de Bisschop van Luik is heden in onze stad aangekomen om morgen aan de jonge lieden van het kanton het Vormsel toe te dienen. Dinsdag zal Z. Hoogwaarde vormen te Borgloon, en woensdag te Gors-op-Leeuw. De jaren verminderen bij Mousigneur den ijver niet, noch zijne levenskrachten.

— In den nacht van zaterdag en zondag is een droevig en schrikkelijk voorval te Diepenbeek gebeurd. Sedert lange jaren woonde de gebroeders M... samen met hun zwager. Een broeder, sedert eenige dagen, naar men zegt, had tekenen van krankzinnigheid gegeven, en is in dien nacht dusdanig woedend geworden dat hij met messteken zijnen broeder om 't leven gebracht heeft. Met moeite heeft men hem kunnen vastgrijpen. Verleden zondag is hij naar het gevangenis van Hasselt gebracht en 't gerecht onderzocht de zaak.

— Het weekblad *la Paix*, van Brussel, laakt de feesten die te Berlijn den 16 dezer plaats grepen om de afschuwelijke moordderij te verheerlijken, die gedurende acht maanden in Frankrijk gebeurde, om de zegepraal van het kanon en van den sabel te vieren. In plaats van blijde kreten, zegt *la Paix*, zijn het zuchten en snikken die men in deze treurige omstandigheid had moeten doen hooren ; want de vijf duizend miljoenen, door Duitschland gewonnen in de loterij des oorlogs, kunnen het vergoten bloed niet vergoeden.

De prachtige stoet, die men ons beschrijft, zou slechts eene rouw-processie geweest zijn, hadde men er in kunnen brengen de 100,000 doden, de 200,000 gekwetsten, de 300,000 bedroefde families die de veroverde lauweren betaalden. De buit is de opoffering niet waard. Deze kant der kwestie is 't donker gelaten, dit heilzaam gedacht heeft zich in den geest der

schreeuwers van 16 juni niet opgedaan ; het zal misschien komen wanneer de beker der onheilen zal overstroomden, en dan zal het te laat zijn.

— Parijzer geestigheid. — Al de Parijzenaars, zegt de *Chronique*, zijn nog niet uit Brussel vertrokken. Gisteren trad eene dame, behoorende tot de hoogste aristocratie, in eenen winkel van kinderspeelgoed der benedenstad. Zij deed zich schapjes, paardjes en hondjes voorstellen, en eindigde met naar eene ezel te vragen. Er waren er geene in den winkel.

« — Abas ! riep de dame... Er zijn er nogtans zeer veel in België.

De juffer, die haar diende, hief het hoofd op en zegde met patriotsche verontwaardiging :

« — Ja, madame, wij hebben er dezen winter zeer veel uit Parijs ontvangen. Maar sedert Parijs weer in rust is, zijn de meeste ezels er terug naar toe gekeerd. »

Bien tapé, als 't waar is.

Buitenlandsch nieuws.

Ofschoon tweemaal gedwarsboemd in de groote wapenschouw over 't leger van Parijs, wil M. Thiers de vlag niet strijken voor de regenbui. Hij wil de *revue*, en schijnt te zullen wachten tot zoolang de hemel een waarachtige *zon-dag* geve.

Men verzekert dat het hoofd der Uitvoerende macht zoo sterk aan die wapenschouw houdt, om te bewijzen dat het geenszins de Duitschers, noch de Parijzenaars zijn, die hem beletten de zelve te voeren.

Minister Dufaure heeft eene tweede aanschrijving gezonden aan de procureurs-generaals, over de houding der magistraten in de kiezingen.

In die onderrichting wordt gezegd dat de vrederechters zich in geenen deele met de kiesworstelingen mogen bemoeien, uit achtung voor hunne bedieningen ; dat zij moeten weigeren, al wierden zij daartoe tot de besturende overheid opgeëischt.

Men ziet dat de justicieminister der fransche republiek eerlijker in de kiezingen te werk gaat dan zijne voorgangers onder 't keizerrijk. Deze laatste drukten op de rechterlijke macht van het toppunt tot het voetpunt, met doelwit om allen mogelijken invloed op hunne onderhoorigen uit te oefenen ter vervalsching en bederfing van het algemeen stemrecht ; terwijl minister Dufaure de magistraten aanschrijft, om hun de waardigheid en de plichten hunner bediening te herinneren en de kiezersvrijheid te doen eerbiedigen.

De kiescomiteeten van Parijs hebben tot heden nog geene bepaalde kandidatenlijsten doen verschijnen.

Het wordt meer en meer waarschijnlijk dat de republiken van alle kanten zullen gelukken in de aanbidding eener enkele lijst. Dit ware gewis het beste middel om de zegepraal te behalen.

De *Figaro*, die het officieel avondblad van de versmelting der Bourbons en Orleans is geworden, zoo als de *Gazette de France* het officieel morgendblad der partij is, verklaard zich veroorloofd aan te kondigen dat al de prins van Orleans zich naar Frohsdorf zullen begeven bij den graaf van Chambord, en dat geheel het huis Bourbon bestoten heeft de Grondwet te aanvaarden, welke Frankrijk zich zal willen geven. Op deze wijze, zou uit het kwaad het goed geboren kunnen worden en de Franschen zouden verzekerd zijn, onder welken regeeringsvorm dan ook, voortaan eindelijk die vrijheid te genieten, welke zij tot nu toe te vergeefs gezocht hebben, en aan dewelke wij, Belgen, reeds jaren lang gewoond zijn, zonder er misbruik van te maken.

De *Union libérale* geeft, echter, eene nieuwe logenstraffing aan die versmeltingsplannen. Zij zegt dat al die nieuwskens maar proefballen zijn, daags voor de kiezingen opgelaten en die eene richting nemen gemaklijk te volgen en te onderkennen.

« De versmelting tusschen graaf de Chambord en de prins van Orleans is niet bewerkt, en wij gelooven — dus vervolgt het blad — dat dezelve, in weerwil der krachtige pogingen van de legitimisten, nooit verwezenlijk zal worden.

« In de oogen der Orleanisten zou de versmelting de loochening van de beginselen der grondwettelijke monarchie zijn, zonder dewelken hare reden van bestaan verdwijnt, en zij-zelve vernietigd zoude worden. »

Wij gelooven dat de redeneering der *Union* geheel en al juist en gegrond is.

De londener *Observer*, insgelijks een Bourbons-gezind blad, kondigt nu aan dat de hertog van Aumale eerlang zijn verblijf zal nemen te

Chantilly en de hertog van Nemours het kasteel van Eu, bij Dieppe, zal bewonen...

Het blad voegt er stoutweg bij, dat het ontwerp van Grondwet, welk na den afloop der kiezingen in de nationale of constituerende Vergadering aangeboden zal worden, het beginsel van het koninkdom zal vereenigen met die van een grondwettelijk staatsbewind. Het blad blijft verzekeren dat de kroon daarna aangeboden zal worden aan den graaf van Chambord ; vindt deze de grondwet te liberaal, dan zal de Vergadering den graaf van Parijs als koning uitroepen.

A la bonne heure ! op deze wijze is het vraagstuk zonder moeite opgelost en alles geregeld. Voor den oogenblik, nogtans, herinneren wij ons het refrain van het oud liedje :

« Maakt geen rekening op den beer zijn huid, Want hij is nog niet geschoten ! »

Een spreekwoord zegt dat de ware kunst der diplomatie bestaat in te zeggen wat men niet denkt ; bijgevolg in huichelarij en bedrog. Die oordeelvelling is onzes dunktens wat te hard ; en toch zou men daaraan geloof moeten slaan, als 't de waarheid is wat een Engelsch blad heden mededeelt.

Lord Acton, een gekend britsch staatsman en diplomaat, heeft verzekerd dat, om een verbond tusschen Frankrijk en Italië te beletten, minister van Bismark, reeds den 1 juli 1870, een traktaat met Victor-Emmanuel had gesloten, in hetwelk hij beloofde geen bepaald vredesverdrag met Frankrijk aan te zullen gaan, voor dat Italië Rome bezet, en Niza en Savoyen teruggekregen hadde.

Het eerste gedeelte dier belofte is reeds vervuld ; het tweede zal wel spoedig voltrokken worden.

Ziedaar de listen en kuiperijen der hoogere politieke diplomatie ; de werkdanige handelingen dergenen die oogenschijnlijk rechtvaardig en verzoenend zijn, en u gelukwensingsbrieven schrijven op den zelfden oogenblik dat zij uw huis doen overweldigen en daarna u zelve onberahtig op straat doen zetten....

M. Thiers wil nu, kost wat kost, eene wapenschouw over de troepen doen, en heeft deze bepaald op heden, donderdag. Wij zullen alras zien of het hoofd der Uitvoerende macht in zijn plan gelukt, ofwel dat hij nogmaals zonder den weerd gerskend heeft. De barometer blijft aanhoudend twijfelachtig, en hier, ten minste, is heden de lucht weer regenachtig.

De voorbereidende kieswerkingen worden in Parijs en in geheel Frankrijk ieverig voortgezet. De parijzische vereeniging der dagbladpers had, immers tot gisteren avond, hare kandidaten nog niet doen kennen. M. Gambetta heeft geschreven dat hij een mandaat van Parijs aanvaardt, welk hij vroeger te Bordeaux geweigerd heeft. De partij der orde in Parijs belooft zich veel goeds van de uitschrijving van honderd duizend namen op de kiezerslijsten, allen van personen verdaacht als communisten of huone handlangers. De Bourbonnisten en Napoleonisten zijn bedrijvig om stemmen te winnen voor hunne kandidaten. Met een billijk ongeduld verwacht men nu wat de bedaarde republikaanse partij en die der Orleanisten zullen doen. Aanstaanden zondag zal over de politieke toekomst van Frankrijk beslist worden.

Men weet dat hetgeen hier internationalen wordt genaamd, in Engeland en Amerika fenians heet, en dat beiden, met communisten en mormonen, al koeken van eene deeg zijn. Hun algemeen doelwit is de geweldige verdeling, of beter gezegd, den roof der goederen en gelden ; een lui en lekker leven zonder werken, en de veelwijverij !

Een dier anti-maatschappelijke secten, die der Mormonen, had zich sinds eenige jaren afgezonderd in den amerikaanschen staat Utah, en aldaar eene kerk gesticht onder bestuur van Brigham Young en Jos Smith, twee vuile en geslepen geestdrijvers die aanstonds de verdeling der goederen en de veelwijverij invoerden.

Thans is er eene hevige verdeeldheid in die zoogenaamde kerk gekomen, welke hier ten lande een' geheel anderen naam zou dragen en onder toezicht der politie geplaatst worden. De twee hooggepriesters zijn van hunne zetels geworpen. De jeugdige meisjes der kolonisten verkiesde de vrouw van eenen enkelen man te zijn, in plaats van de lichtkooi voor honderden ; de scheiding had plaats, en de religie der Mormonen is in 't water gevallen.

Zonder profet te zijn, zou men wel mogen voorspellen dat de communisten en internationalen, zoohaast zij uit Europa verdreven zullen zijn, hetzelfde comediespel zullen gaan spelen in Amerika en er waarschijnlijk eene tweede kerk der Mormonen stichten !

Men leest in de *Liberté* : Men meldt de aan-

houding van eenen communeheld, genaamd Cihaut, die een cabinet d'affaire hield in de rue Belle-fonds. Als wij goed geheugen hebben, was die burger bekleed met de bediening van commissaris-prijzer voor de verkoop der meubelen en kunstvoorwerpen toebehoorende aan den heer Thiers. Zijne benoeming stond in den *Officiel* van 15 tot 16 mei. Onder de aanhoudingen van gisteren moeten wij eene zeer dramatieke vermelden die plaats heeft gehad te Levallois, namelijk diegene van zekeren Guerret, officier van het 225^e bataillon. Een politie-agent, die sedert eenige dagen zijne verblijfplaats vermoedde, kwam er rond 7 uren des morgens binnen. Guerret was reeds opgestaan en ontving den agent met een revolverschot, dat hem gelukkig niet trof. De agent sprong naar zijnen tegenstrever en gelukte er in hem het wapen te ontnemen, nadat hij nogmaals had geschoten zonder hem te treffen. Het wapen was nog tweemaal geladen. Als hij ontwapend was, heeft Guerret geenen weerstand meer geboden ; hij heeft zich de handboeien laten aandoen en den agent gevolgd.

Men weet dat de zuster van Delescluze, den 23 mei aangehouden, naar Versailles was geleid en aldaar opgesloten, na eene eerste ondervraging, in de gevangenis van de rue St. Pierre. Eergisteren is zij naar de gevangenis der avenue de Paris overgebracht, voor onbekende redens ; zij zat in eenen fiacre gevolgd van twee gendarmen. De zuster van Delescluze is eene vrouw van 64 jaar, die, onder politiek opzicht, al de gedachten haars broeders deelt ; zij aanschouwt hem als een martelaar. Zij bevindt zich onder het getal vrouwen die door den 3^{en} krijgsgaad moeten gevonnisd worden.

Het blijkt meer en meer dat er met de Commune niets goed was om te komen, als men nu maar klinkende munt liet zien. De heer Duval, de befaamde bouillonverkoopster, die nu paarden en ruitjeuigen houdt, werd op zekeren dag, tijdens de Commune, verrast door eenen brief van een dier machtigen van den dag, waarin deze hem voorstelde om zijne paarden en ruitjeuigen uit Parijs te laten gaan, indien hij hem eene plaats van gérant gaf in een zijner bouillon-winkels. Den heer Duval gaat bij den schrijver en berindt zich tegenover eenen prachtigen kolonel. En wie was die kolonel ? Een van zijne *teloorwaschers*. De paarden en ruitjeuigen verlieten Parijs. Vandaag zal de gewezen kolonel aan 't hoofd staan van een van des heeren Duvals gestichten indien hij niet... te Sartory of achter de grendels geplaatst wordt.

Aanhouding van François.

Eene der belangrijkste aanhoudingen, na die van Regère, heeft in het 11e arrondissement plaats gehad, namelijk die van den genaamden François, gewezen directeur der Roquette, laatste gevangenenbewaker van den aartsbisschop Darbois, den president Bonjean en hunne andere gezellen in het martelaarschap.

Oogenblikkelijk ondervraagd door M. Oyon, kapitein der wakers van den vrede en prevoost der mairie van het 11^e, aan welken men deze aanhouding verschuldigd is, begon François zijne identiteit te loochenen, ofschoon hij door een tegenwoordig agent goed herkend werd. Vervolgens naar de Roquette gevoerd, liet zijne konfronteering met zijne vorige onderhoorigen hem de mogelijkheid niet meer, in dit stelsel te volharden en hij begon er een tweede, hetwelk nog minder houbaar was.

Hij beweert geen deel genomen te hebben aan den moord op de gijzelaars ; hij had enkel den weerklink gehoord van het pelotonsuur tegen den buitenmuur der gevangenis, en had later de oorzaak daarvan vernomen. Hij wist evenmin, waarom Raoul Rigault van tijd tot tijd gevangen en uit la Roquette kon doen voeren en welk lot hem wachtte. En zoo met alles.

Nog een weinig, en zooals zijn kollegar Gerreau, van treurige gedachten is Mazas, zou hij luidkeels geroepen hebben : « Ik ben voor de menscheid ; dat men de verraders fusilleere of niet, het kan mij weinig schelen ; ik ben voor de menscheid ! »

Maar hij kon dit tweede stelsel niet lang volhouden en moest veropenbaringen doen, François weet veel, — zelfs de leden der Commune en andere opperhoofden van den oproer, ten laatste hun hoofdkwartier te Roquette hadden — en hij schijnt genegen te zijn alles te zeggen.

Ook heeft M. Oyon hem dadelijk naar de militaire overheid gezonden, die hem naar Versailles zal overvoeren, waar zijne aankomst aan het rechterlijke onderzoek groote vooruitzichten oent.

Zooals al de leden der Commune, had hij op het oogenblik zijner aanhouding, tamelijk veel geld bij zich, waarvan hij het bezit niet kan aanduiden.